Externe

Să îndrăznești mai puțin SUA

Daniel Enache 26 februarie 2024

Un punct de vedere de Roberto J. De Lapuente

Dacă ar deveni din nou președinte al SUA, Trump ar „abandona” partenerii NATO. Indignarea este mare. Dar asta ar fi o binecuvântare pentru lume.

Există o mare agitație în redacții – acum și pe marginea Conferinței de apărare de la München, care poartă în denumire eufemismul „Conferința de securitate”: Donald Trump are perspectiva de a înfometa NATO până la moarte. Dacă alte state membre NATO sunt în pericol, el a precizat că americanii nu se vor deranja. Trump își justifică atitudinea spunând că cheltuielile lor de apărare sunt prea mici. Nu era acceptabil ca Statele Unite să poarte cea mai mare parte a poverii pentru a scoate din foc alte țări care investesc mai puțin.

Ați putea, de asemenea, să traduceți cererea lui Trump astfel: El cere mai multe arme, concentrându-se pe înarmare. Potrivit revistei americane Politico, fostul președinte ar fi spus ceva similar în timpul mandatului său, după cum a relatat

comisarul european Thierry Breton. Adresându-se Ursulei von der Leyen, președintele american de atunci a declarat:

„Trebuie să înțelegeți că, dacă Europa este atacată, nu vom interveni niciodată pentru a vă ajuta și a vă sprijini. Apropo, NATO este mort, îl părăsim, vom părăsi NATO".

Eufemismul „polițist mondial"

Politico a relatat dialogul în urmă cu doar câteva săptămâni. America democrată a fost indignată, vicepreședintele Kamala Harris a subliniat imediat că acest lucru nu se va întâmpla niciodată – ca și cum ar putea patrona o viitoare administrație Trump. Uniunea Europeană a fost, de asemenea, consternată. Și, odată cu ea, o serie de jurnaliști care, totuși, au văzut imediat o altă ocazie de a avertiza cu privire la o posibilă președinție Donald Trump. Abordarea lor, însă, nu a fost aceea de a avertiza împotriva unui posibil președinte care favorizează înarmarea. Ei au zugrăvit o imagine a unei Europe abandonate, invadată în timp ce SUA se uită la ea. Analizele media nu au mers foarte adânc, raportul Politico a servit doar ca un cârlig.

Până atunci, eram obișnuiți ca americanii să fie mereu acolo, cumva, când existau probleme. Țara de peste ocean este un polițist global. Un câine de pază cu o busolă morală. Cel târziu de la războiul din Vietnam, nu mai este posibil să faci astfel de afirmații fără să fii luat în râs, dar mitul despre moralitatea politicii externe americane rămâne încă răspândit în întreaga lume.

Afirmația provine din rețelele transatlantice care sunt peste tot, care preiau politicienii și jurnaliștii deopotrivă și conturează ordinea mondială unipolară ca pe un concept fără alternativă. Până în urmă cu câțiva ani, publicul nici măcar nu știa ce înseamnă „ordine mondială unipolară" – termenul nu era aproape niciodată folosit în discurs. Pur și simplu nu era necesar să se vorbească despre el, pentru că nu exista o altă ordine.

Desigur, multe s-au schimbat în conștiința populațiilor occidentale în ultimele decenii. În anii 1980, un număr mare de germani au manifestat împotriva desfășurării de rachete americane la ușa lor. Diferite desfășurări de război ale armatei americane au fost criticate în Germania și au dus la demonstrații de

pace. Pe atunci, nimănui nu i-ar fi trecut prin cap să-i insulte pe pacifiști ca fiind „lumpenpacifiști". Pur și simplu nu era necesar, pentru că polițistul mondial nu avea nevoie de simpatie. Putea trăi cu faptul că existau suspiciuni cu privire la acțiunile sale în emisfera vestică: Nimeni nu-l oprea, el era singura ordine mondială. Și-a împins sfera de influență în Europa tot mai mult spre est, după bunul său plac, cu ajutorul prietenos al NATO. Nu părea să existe nicio rezistență.

Orgoliul polițistului lumii a culminat în Ucraina și în evenimentele de pe Maidan. Extinderea spre est ajunsese în sfârșit la debarcarea Rusiei. Iată preistoria, adesea cenzurată în Occident, pentru că trebuie într-adevăr să ne fie rușine și arată că războiul are mai mult decât un singur părinte. Altceva devine clar din această preistorie: polițistul mondial nu este deloc un prieten, cu atât mai puțin un ajutor. El este un despot, un devorator. Un scandalagiu și un destabilizator. El lasă în urma sa pământ pârjolit, aruncă regiuni ale lumii în criză, trece peste democrații și influențează națiunile în funcție de propriile idei. Cunoaștem astfel de aplicatori ai legii din westernurile americane: șerifi care sunt de fapt gangsteri.

Să vă dați seama de propria slăbiciune

Acest șerif viclean promite acum că nu va veni în ajutorul Europei dacă va fi în pericol. Poziționarea este percepută ca o amenințare în Europa. Mass-media a fost indignată, spunând că trebuie să fim uniți împotriva pericolelor globale. Puteți ghici pericolele: în primul rând Rusia. Și, bineînțeles, Vladimir Putin. Ce se întâmplă dacă invadează Polonia? De îndată ce președintele rus a explicat într-un interviu cu Tucker Carlson că nu are niciun interes să invadeze, secretarul general al NATO, Jens Stoltenberg, a declarat oficial că un atac este de temut.

Teama de un atac asupra Poloniei, Lituaniei sau Cehiei este, de asemenea, o recunoaștere a vinovăției. NATO se teme pentru că știe că acuzațiile de extindere spre est nu sunt doar un basm, ci se bazează pe fapte. Vechea Europă se află în spatele țărilor din Est, recent integrate în NATO și care ar trebui acum să acționeze ca un firewall. Vestul le incită să se angajeze în mai multe războaie. Mai multe arme sunt încă necesare.

Iar din Germania se aud voci pline de ură care cer ca războiul să fie dus în Rusia. Ura din rețele se presupune că este o amenințare la adresa democrației. Dar atunci când Roderich Kiesewetter și Marie-Agnes Strack-Zimmermann pledează în favoarea unui război de agresiune, agitația se numește ”revendicări curajoase”.

Există un singur motiv pentru această atitudine belicoasă: oamenii știu că Washingtonul este în spatele Europei. De aceea ei sunt atât de îngrijorați de soarta lui Donald Trump. Dacă acest sprijin se diminuează, nu mai poți risca nicio aroganță fără să te expui unui pericol pe care nu-l poți depăși singur. Fără SUA, îți dai seama de propria slăbiciune. Prin urmare, la Conferința de Securitate de la Munchen s-au auzit și voci care au spus că nu trebuie să ne plângem de un eventual abandon: a sosit timpul pentru o Europă care trebuie să se militarizeze. Primii pași în acest sens au fost deja făcuți; cancelarul a fost văzut recent într-o fabrică de muniții, pozând cu echipamente de război.

Acest armament va trebui să prevaleze împotriva rezistenței populației. Și asta într-un moment în care este nevoie urgentă de bani publici pentru infrastructuri importante. Or, o campanie europeană de înarmare ar bloca pe termen lung banii contribuabililor. Europa nu-și poate permite o astfel de agendă. Cel puțin dacă nu face economii masive în alte domenii. Vă puteți imagina cine va fi prejudiciat. Cu siguranță nu miliardarii. Ei vor deveni și mai bogați, mai ales dacă sunt acționari în companiile din domeniul apărării.

Fragilitatea care aduce stabilitate

Donald Trump ar putea fi, de fapt, o binecuvântare pentru politica externă globală. Este foarte posibil ca poziția sa anti-NATO să fie o cerere inerentă de reînarmare, în genul: ori vă înarmați mai mult, ori nu vă ajutăm. Însă poate fi și doar o coincidență fericită a istoriei, un „truc al rațiunii”, pentru a folosi Weltgeistul lui Hegel. Pentru filosof, istoria omenirii era un marș ascendent constant, adică un progres permanent. Fazele intermediare regresive, cum ar fi Evul Mediu întunecat, au fost, ca să zicem așa, un truc al spiritului lumii pentru a ne trage înainte tot mai repede, din adâncuri, spre noi înălțimi.

Presupusul nou și, prin urmare, bătrân președinte al Statelor Unite ar putea fi un astfel de truc. Cererea sa ar putea duce la un NATO divizat – și ar putea face ca

Europa să se simtă mai nesigură. Din acel moment, trebuie să ai grijă ce semnale trimiți țărilor care sunt mai aproape de Europa decât unei națiuni aflată undeva departe, dincolo de Atlantic. Europa va trebui să perceapă din nou Rusia ca pe un vecin. Nu trebuie să o iubești, dar trebuie să fii capabil să trăiești cu ea. Și, în cele din urmă, să facă din nou comerț cu ea.

Dacă SUA nu mai sunt în așteptare cu armatele sale în cazul în care ceva nu merge bine, acest lucru arată întreaga fragilitate a proiectului european. Europa nu este o entitate precum statul federal care a fost – și încă vrea să fie – polițistul lumii. Și care, sub președinția lui Biden, a început din nou să își afirme vechile pretenții imperiale. Spre deosebire de SUA, Europa are o istorie milenară de război și discordie.

Oamenii din SUA încă mai privesc astăzi Războiul Civil American ca pe o tragedie care va trece testul timpului. Nu există alte războaie pe teritoriul Statelor Unite – războaiele cu indienii nu sunt, în general, contabilizate. Ce ar trebui să spună Europa cu întreaga sa poveste de violență și moarte? Această moștenire caracterizează constelația fragilă a continentului european. Să ai un vecin înjurat, disprețuit, insultat și confruntat agresiv: Asta va reaprinde violența și moartea. Întotdeauna a fost așa în Europa.

În cele din urmă, se poate spune că Donald Trump ar putea fi o binecuvântare pentru viitorul Europei. Dacă nu se amestecă în războiul din Ucraina, disponibilitatea Europei va scădea. Pentru că atunci războiul prin procură din Ucraina va deveni un conflict între Europa și Rusia.

Și există multe elemente care sugerează că ar trebui să fie văzut și ca un conflict germano-rus. Atunci va fi nevoie de un nou realism, fără fratele cel mare. Poate că atunci s-ar putea întâmpla și ca Roderich Kiesewetter să nu mai fie aclamat atunci când pledează în favoarea unui atac asupra Rusiei. Poate că îi vor numi „lumpenbelicaliști" și vor trimite procurorul general pe ei. Nu e de mirare că și el se teme de Trump ca dracul de apa sfințită.

……

ZIUA 8 / Campania de strângere de fonduri "10 zile de donații pentru 100 de zile de Opoziție" continuă. După primele șapte zile s-au strâns 2.314 euro dintr-un total de 3.000. Amănunte, aici. Vă mulțumesc!

Tags: donald trump, Olaf Scholz, Roberto J. De Lapuente

Cum puteți sprijini proiectul Patrioților

Platforma Opozitia.net depinde exclusiv de donațiile Patrioților. Ea va exista cât timp VOI veți considera că are sens să existe. Fiecare donație, cât de mică, ne aduce mai aproape de Libertatea de altădată. Ne ajută să avem o voce din ce în ce mai puternică. Ne ajută să rezistăm în fața ofensivei nemaintâlnite din partea Globaliștilor fără niciun Dumnezeu.

Donează prin PayPal

Donate

Donează prin Transfer Bancar:

Conturi ING BANK
RO70INGB0000999906930786 (RON)
RO65INGB0000999911989038 (EUR - SWIFT INGBROBU)

Donează prin Revolut

Tel: 0791.287.318 --- @adrian6j60

Lasă un răspuns

Adresa ta de email nu va fi publicată.

Câmpurile obligatorii sunt marcate cu *

Comentariu*

Nume **

Email **

Site web

Salvează-mi numele, emailul și site-ul web în acest navigator pentru data viitoare când o să comentez.

Publică comentariul

Cele mai noi articole

Ticălosul Joe Biden salivează

Uli Gellermann / 27 februarie 2024

Citiți mai mult

Campanie de donații pentru Opozitia.net

Adrian Onciu / 19 februarie 2024

Cititi mai mult

Cum e atrasă Europa în cursa nebunească a înarmării

Adrian Onciu / 26 februarie 2024

Citiți mai mult

Să îndrăznești mai puțin SUA

Daniel Enache / 26 februarie 2024

Citiți mai mult

Apelul opoziției din Germania la război împotriva Rusiei

Bogdan Munteanu / 24 februarie 2024

Citiți mai mult

Marionetele din fereastră, Rutte, Iohannis și candidatura la șefia NATO

Adrian Onciu / 23 februarie 2024

Citiți mai mult

Link-uri utile

Contact

Ne gasesti pe

© opozitia.net | All rights reserved.